

Neúspech alebo omyl je len poučenie získané počas hľadania riešení

Úspechy a neúspechy Martina Krekáča

Jeden známy si ako svoju inšpiráciu vybral akademického maliara z vedľajšej dediny a počas celého detstva si opakoval, že raz, podobne ako on – chudobný chlapec zo zapadnutej dedinky – musí niečo dokázať. A dokázal.

Chcete sa aj vy inšpirovať podobnými príbehmi? Viete, koľko osobností šoubiznisu, športu, kultúry, či podnikania sa narodilo na Považí? Chceli by ste spoznať ich životnú púť, dozvedieť sa o ich úspechoch, pádoch a zaujímavých životných situáciách? Prinášame vám seriál rozhovorov s rodákmi z nášho regiónu, a to najmä takými, ktorým sa v širom svete podarilo nájsť si to správne miesto. V našom seriáli načrieme do ich krátkej, no bohatej životnej púte v rôznych povolaniach, v rôznych končinách našej vlasti i mimo nej. Okrem úspechu majú spoločné „korene“, ktoré siahajú na Považie a sú na to patrične hrdí. A možno prídete na to, že ste sa s nimi hrávali na rovnakom pieskovisku, sedeli v jednej triede, kopali spoločne do futbalovej lopty, či chodili do rovnakého krúžku...

Na čo najradšej spomínate z vášho rodiska?

Na peknú prírodu a staré námestie, kde mali rodiny môjho otca a mojej mamy domy, ktoré už neexistujú. Na potok Domaňanka a sídlisko Lánska, kde som vyrastal a kde dodnes žijú moji rodičia.

Spoznali by ste ešte spolužiakov zo školy? Chodíte na pomaturitné stretnutia?

Samozrejme, že by som ich spoznal, aj keď odvetdy, čo sme sa rozišli, už prešlo zopár rokov... Doteraz sme sa pravidelne stretávali, o rok si pripomenieme dvadsiate piate výročie zloženia maturitnej skúšky. Okrem toho sa s niektorými spolužiakmi stretávam príležitostne a s niektorými som zostal v užšom kontakte dodnes. Mimochodom, z gymnaziálnych čias mám aj najlepšieho kamará-

lo mi a ešte vždy poskytuje priestor na tvorbu a realizáciu množstva myšlienok a nápadov.

Ako ste sa dostali k personalistike? Čím vás priťahuje?

Bolo to na Vianoce roku 1989, keď dal vtedajší čs. minister hospodárstva zelenú súkromnému podnikaniu. Spolu s Martinom Novotným, kamarátom z vysokej školy, sme sa spontánne rozhodli podnikáť. Rozmýšľali sme, čo bude naša krajina v ďalšom období potrebovať. Odhadovali sme, že to určite budú ľudské mozgy a na základe týchto úvah sme naše aktivity nasmerovali k identifikácii kvalitných ľudí nevyhnutných pre rozvoj nového hospodárstva. A tak ako dvaja mladí ľudia, plní energie a chuti niečo realizovať, sme sa vybrali do Viedne za dr. Jeanom-Françoisom Jeneweinom, majiteľom spoločnosti Jenewein

dania optimálnych riešení, a keďže mnohé veci som sa nemal od koho naučiť, „učím“ sa často a rád. Rád idem do rizika a budujem nové veci v zmysle predvídania stratégie a budúcich zmien. A ak niečo nevyjde a nenaplnia sa predstavy, čo pre mnohých znamená neúspech, treba v prvom rade analyzovať a hľadať príčiny a nebať sa ísť ďalej.

V posledných voľbách ste presviedčali ľudí, aby išli voliť. Je to podľa vás povinnosťou každého občana?

Z pozície majiteľa, manažéra a nezávislého odborníka som sa rozhodol motivovať ľudí k účasti na voľbách. V neštandardných pomeroch, keď môže s trochou nadsázky „rozhodnúť každý hlas“, považujem účasť na voľbách za občiansku povinnosť každého človeka. Mimochodom, mňa osobne politika zaujíma od detstva...

Mnoho manažérov pri nástupe do novej pozície často mení okruh svojich najbližších spolupracovníkov. Je to podľa vás správne?

Hoci ľudia za touto skutočnosťou neraz vidia vytváranie klik, rodinkárstvo a iné neduhy, v normálnych podmienkach zdravého organizmu je to bežná a legitímna prax. Manažéri, ktorí pracujú na vysokých pozíciách, totiž prechádzajú dlhým a náročným výberovým procesom, kde sa hodnotia nielen ich odborné a osobnostné predpoklady, ale aj predložená vízia ďalšieho vývoja a stratégia jej naplnenia. Keďže víťaz od prvého dňa pôsobenia na novom mieste preberá aj zodpovednosť za plnenie stanovených úloh, je prirodzené, že sa chce obklopiť ľuďmi, ktorým dôveruje a s ktorými vie spolupracovať. Podobne ako pri ostatných krokoch treba však aj v tomto prípade postupovať uvažene a transparentne a nerobiť „výmeny pre výmeny“.

Myslíte si, že na Slovensku máme v porovnaní s inými krajinami dostatok „mozgov na predaj“?

Slovensko celkom určite je krajinou zaujímavých ľudí. V porovnaní so svetom sa nemusíme hanbiť, pretože máme dostatok ľudí, v ktorých sa skrýva ešte veľa potenciálu a silnej vôle. Táto skutočnosť nám dáva nádej, že v konkurencii ostatných máme šancu uspieť a dokonca ukázať aj niečo nové. Myslím si, že Európsku úniu ešte prekvapíme.

Ste členom programovej rady pre zlepšovanie podnikateľského prostredia Podnikateľskej aliancie Slovenska. Všetci vám dajú za pravdu, že podnikateľské prostredie na Slovensku nie je práve ideálne. Čo konkrétne by ste na ňom zlepšili?

Za posledné obdobie sa na Slovensku veľa vecí zmenilo v prospech rozvoja podnikania a podnikateľov. Určite je toho veľa, čo ešte možno vylepšovať zákonmi a pred-

pismi. Avšak je to aj o ľuďoch, ktorí môžu kvalitu podnikania priamo ovplyvňovať svojimi schopnosťami a správaním. Podobne ako v živote, aj v podnikaní verím v slobodu spojenú so zodpovednosťou, princípy voľného trhu a dobrovoľnú ľudskú solidaritu. Čo by som určite zmenil a mnohými krokmi sa aj snažím meniť, je zlepšenie morálky a neformálnych pravidiel fungovania okolitého sveta.

V rámci svojej poradenskej spoločnosti sa zaoberáte aj európskymi vzťahmi. Je pre Slovákov vstup Slovenska do EÚ taký dôležitý?

Máte pravdu, spolu so vstupom Slovenska do únie sa v Bruseli začala činnosť našej Európskej kancelárie pre Slovensko, ktorá v súčasnosti zastupuje záujmy a radí v europroblematike firmám a vládam najmä z nových členských štátov. Našu výhodou je, že európskej problematike sme sa venovali dávno predtým, ako sa to stalo „módne“, dokonca aj v období, keď to bolo skôr nepopulárne. Pokiaľ ide o vstup Slovenska do únie, vnímam ho nielen ako jeden z najdôležitejších míľnikov našej histórie, ale predovšetkým ako dlhočakávanú príležitosť a šancu pre Slovensko a jeho občanov uplatniť svoje skúsenosti, schopnosti a jedinečnosť. Ako som už povedal, verím, že Slováci ešte Európu pozitívne prekvapia. Viem, že tým, čo robíme doma a v Bruseli, pomáhame realizovať tento „slovenský sen“.

Pre poradenskú firmu je dobré meno a imidž nevyhnutnosťou. Ako sa vám darí vyhýbať aféram? Riešili ste už niekedy krízovú situáciu tohto typu?

Prísne dodržiavanie najvyšších medzinárodných kvalitatívnych a etických štandardov od prvej chvíle našej pätnásťročnej činnosti prinieslo AJG leaderské postavenie na slovenskom trhu. S tým úzko súvisí aj vybudovanie dobrého mena a značky najvyššej profesionality. Ak sa niekto ocitne na určitom stupni, je pochopiteľné, že sa o ňom viac rozpráva, pričom nie vždy prevažujú pozitívne názory. Ja osobne však verím v dobro. Dokážem pochopiť, keď je niekto úspešný, a ani na ľuďoch, ani na iných firmách nehládzam nič, čo mi prekáža. Snažím sa nájsť to pozitívne a to isté očakávam aj od druhých. Nevieť pochopiť, keď to iní vnímajú inak. Priznávam, že v tejto oblasti som zraniteľný. Útok spoza chrbta ma vždy zabolí a potrebujem nejaký čas na to, aby som sa s ním vyrovnal.

Veľa krízových situácií vzniká aj v manželstve. Ako sa vám darí skĺbiť náročnú pozíciu manažéra s rodinou?

Moja najbližšia rodina – manželka a dvaja synovia – sú mojou prioritou. Hoci práci som venoval a ešte vždy venujem veľa energie a času, nikdy som nepatrila k ma-

Mgr. Martin Krekáč, narodený v roku 1962 v Považskej Bystrici, ženatý, s manželkou Zuzanou má synov Filipa a Šimona. **Súčasný zamestnanie:** Amrop Jenewein Group (AJG), spoluzakladateľ a vedúci partner, Európske partnerstvo pre personálnu politiku (EPPP), predseda správnej rady. **Profesionálna špecializácia:** Od roku 1990 sa profesionálne venuje strategickému riadeniu a poradenstvu v oblasti ľudského kapitálu a európskych záležitosti. **Vzdelanie:** Pedagogická fakulta UK v Bratislave, odbor liečebná pedagogika, študijné pobyty a stáže na Slovensku a v zahraničí. **Záľuby:** chalupárstvo, turistika a cestovanie, štúdium odbornej literatúry, umenie.

nažerom, ktorí okolo seba nevidia nič iné ako prácu. Mám rád dni strávené v chalupe v malokarpatskom lese a snažím sa hľadať a nachádzať dostatok voľného času, ktorý strávim sám so sebou, s rodinou a blízkymi. A pokiaľ ide o manželské spoluzitie – základom je podobne ako vo všetkých ostatných vzťahoch dôvera a tolerancia vo všetkých smeroch.

Názov vašej firmy sa objavil aj v súvislosti s parkurovým jazdením. Ste jeho vyznavačom?

Nie, svet z konského sedla nepoznám... avšak nejaké spojivo tu existuje. Naša poradenská skupina je od roku 1999 generálnym partnerom prestížnej medzinárodnej súťaže v parkurovom jazdení, ktorá sa už tradične organizuje v poslednú májovú nedeľu v areáli Jazdeckého klubu Karpatia v Bratislave-Záhorskej Bystrici. Toto podujatie je pre nás nielen prehliadkou vynikajúcich športových výkonov, ale aj príležitosťou aktívne a atraktívne stráviť voľný čas a stretnúť sa s našimi obchodnými partnermi, klientmi a priateľmi.

Nemáte pocit, že by ste niekedy radšej šéfovali výrobnej firme, ako boli headhunterom?

Pri určitých riadiacich pozíciách nie je predmet podnikania rozhodujúci. Okrem toho nezvyknem rozmyšľať nad tým, či by som radšej robil niečo iné a podobne. Keď sa pre niečo rozhodnem, od začiatku to beriem vážne a venujem sa tomu skutočne zo všetkých síl. Vážim si, že sme dostali šancu budovať stratégiu našej spoločnosti a ovplyvňovať ňou nielen seba a firmu, ale aj slovenský a medzinárodný trh. Dnes už navyše nerozmyšľam len o zákazkách, moja práca je už niekoľko rokov o voľbe správnych ľudí a správneho prístupu k nim. Snažím sa byť dušou firmy, nie pákou, ktorá len tlačí na výkonnosť a množstvo objednávok. (zum)

Od špeciálnej pedagogiky k ľudským zdrojom

Ukončil Pedagogickú fakultu Univerzity Komenského v Bratislave, odbor špeciálna a liečebná pedagogika (1986-90). Absolvoval viaceré špecializované štúdiá a stáže doma a v zahraničí so zameraním na problematiku manažmentu, ľudských zdrojov, európskych záležitostí a správy a riadenia spoločností.

Pracovnú kariéru začal v roku 1983-86 ako pedagóg v Základnej škole pre sluchovo postihnutých v Bratislave, neskôr ako asistent na Pedagogickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

V roku 1990 sa stal spoluzakladateľom reprezentácie pre ČSFR (Praha – Bratislava) medzinárodnej poradenskej spoločnosti, z ktorej v roku 1991 vznikla v Bratislave samostatná spoločnosť so špecializáciou na Executive Search, poradenstvo v oblasti správy a riadenia spoločností a posudzovania ľudských zdrojov. Od začiatku bol jej vedúcim konzultantom a konateľom pre český a slovenský trh. Je jej spoluzakladateľom a konateľom ďalšej špecializovanej poradenskej spoločnosti na oblasť vyhľadávania a výberu ľudských zdrojov.

V roku 1996 sa stal spoluzakladateľom spoločnosti so zameraním na poradenstvo a lobingové služby pre riadenie európskych záležitostí a regionálny rozvoj v nových členských krajinách Európskej únie prostredníctvom AJG Európskej kancelárie so sídlom v Bruseli.

Od roku 1998 je predsedom správnej rady Európskeho partnerstva pre personálnu politiku (EPPP), neziskovej organizácie zameranej na zvyšovanie verejného povedomia a prehľadu o dôležitých aspektoch personálnej politiky s dôrazom na členstvo Slovenskej republiky v Európskej únii.

Je členom viacerých združení, obchodných komôr, klubov a organizácií doma a v zahraničí. Získal ocenenie Slovak Gold, Zlatý biatec a medailu za rozvoj francúzsko-slovenských vzťahov. Má za sebou niekoľko desiatok odborných vystúpení a rozsiahlu publikačnú činnosť doma i v zahraničí.

„Hoci práci som venoval a ešte vždy venujem veľa energie a času, nikdy som nepatrila k manažérom, ktorí okolo seba nevidia nič iné ako prácu,“ hovorí Martin Krekáč.

ta Mira Ogurčáka, ktorý rovnako ako ja pôsobí v Bratislave.

Vraciate sa do Považskej Bystrice?

Pri väčších rodinných oslavách rád navštevujem rodičov, musím sa však priznať, že počas posledných rokov sa miestom našich spoločných stretnutí čoraz častejšie stáva moje terajšie bydlisko alebo chalupa neďaleko Bratislavy.

Kedy ste sa rozhodli „skúsiť šťastie“ v Bratislave?

Po gymnáziu som začal študovať na vysokej škole v Košiciach. Bratislava ma však stále lákala a pre túto túžbu či volanie som zmenil školu, špecializáciu a veľa ďalších vecí. Zdá sa, že som sa rozhodol dobre, v Bratislave som zotrval dodnes. Mám rád toto mesto, posky-

Management Consulting. S odstupom času si uvedomujem, že toto „osudné“ rozhodnutie sprevádzal aj kus šťastia, pre nás prvá a zároveň aj správna stanica. Dokázali sme ho zaujať a to bol základ, od ktorého sa neskôr všetko odvíjalo. Tak sme sa dostali k personálnemu poradenstvu, aj keď prvotná myšlienka bola dosť vzdialená od súčasnej podoby našich aktivít.

Bola vaša kariérna cesta vydláždená len úspechmi? Ako prekonávate neúspechy alebo len čiastočné úspechy?

Otázka je, čo je neúspech? Ani jednu vec s výnimkou tých, ktoré pohltia zdravie a toľko času, energie a peňazí, že nastane kolaps, nevnímam ako neúspech alebo omyl. Ide o poučenie získané počas hla-